



Uw verhaal Your story

Selecteer een taal 
Mogelijk gemaakt door  Google Translate

Verhalen door:

- ☒ Eijgelsheim Eric
- ☒ Geugten J.E. van der
- ☒ Groot, Kees
- ☒ Hofwijk J.W.
- ☒ Indonesi
- ☒ Jonge, Jaap de
- ☒ Kol, van H.
- ☒ Kuin, Herbert
- ☒ ▶ Angstige dagen - 1
- ☒ Angstige dagen - 2
- ☒ Levert-van der Mijl Dekker, Els
- ☒ Melati van Java
- ☒ Nuhoff, Betsie
- ☒ Numans, Mary
- ☒ Pieters, Lody
- ☒ Putten, Krijn van
- ☒ Renesse, Lucie van
- ☒ Tebbenhoff H.
- ☒ Velleman, Luwi
- ☒ Verschuren, Naomi

Hoorspel / Luisterboek

- ☒ Documentaire films
- ☒ Spoorloos
- ☒ Verhalen in P
- ☒ Boomsma, Graa
- ☒ Brooshoof. P (Toneel)
- ☒ Daum P.A.
- ☒ Dijk Ko van
- ☒ Hella Haasse
- ☒ Keuls, Hans
- ☒ Louis Couperus
- ☒ Mark Loman
- ☒ Multatuli
- ☒ Olaf J. De Landell
- ☒ Pramoedya Ananta Toer
- ☒ Soer Josephine
- ☒ Szekely-Lulofs M.H.
- ☒ x - MP3 Software

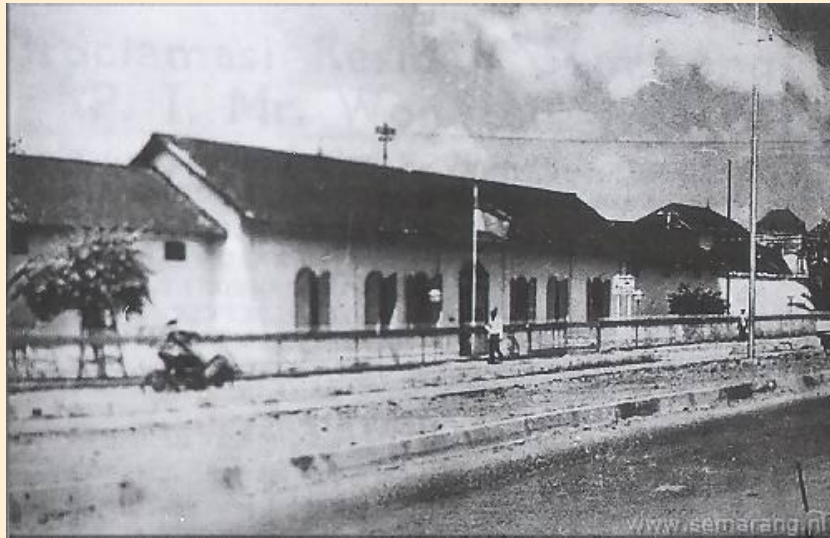
Kuin, Herbert - Angstige dagen - 1

 [VERHAAL](#)



Angstige dagen in semarang.

Door: Herbert Kuin.



De Boeloe gevangen.

Semarang, oktober 1945. Ik was een jochie van 14 jaar en verdeed mijn tijd met het uithalen van kattenkwaad zoals het jatten van flessen. Af en toe klom ik op de daken om daar de glazen dakpannen te pikken, die ik dan doorverkocht aan de toekang rombangan, de voddenkoopman. Het was immers oorlog, we mochten niet naar school en ik scharrelde dus maar wat rond om mijn zakgeld bij elkaar te verdienen. Mijn ouders wilde ik niet belasten omdat Pa, als nagenoeg onbezoldigd stationschef van Meester-Cornelis, moest werken van de Jap.

Uiteindelijk zocht ik naar werk, want het werd me een beetje te link om nog langer te jatten. De mantripolitie fietste regelmatig door de straten. En als je gepakt werd, was je nog niet jarig! Ik kreeg een baantje bij een Chinese wasserij. Het lag aan het begin van de Kerkstraat en dat was gunstig voor mij want wij woonden in dezelfde straat. Het was maar een paar minuten lopen naar de wasserij. De baas was een oude, zwijgzame Chinees die de hele dag keihard werkte. Kennelijk viel ik bij hem in de smaak, want ik kreeg een koosnaam. Hij noemde me Holl Sjoww dat zoiets betekende als Hollandse jongen. Zijn zoon daarentegen had een vlotte babbel en stond achter de balie om de vuile was in ontvangst te nemen. Verder was er ene Amat, een Indonesische jongen, die samen met mij de voorloper van een centrifuge moesten bedienen, om het natte goed strijkdroog te centrifugereren.

Aan de overkant van de straat was een kleine winkelcentrum en in een van de toko's werkte een Chinees meisje waarop de zoon van de wasbaas Nanken verliefd was. Op een dag was meisjelief - haar naam is me ontschoten - verdwenen. Paniek in de gelederen! Blijkbaar was ze met de noorderzon vertrokken zonder een bericht achter te laten. Hij stuurde ons (Amat en mij) erop uit om uit te vissen waar ze was. Welnu, dat was geen probleem. We stapten gewoon de toko binnen en vroegen aan de vrouw, die achter de balie stond, waar het meisje gebleven was. Eerst wilde ze het niet vertellen, maar toen we zeiden dat we door de overkant waren gestuurd, gaf ze ons het adres mee. Het bleek een desa in de buurt van Semarang te zijn. We hebben de kostbare gegevens aan hem overhandigd waarop hij ons een fooi gaf.

Twee dagen later vroeg hij of we mee wilden naar Semarang. Hij vond het leuk als we hem gezelschap zouden houden. Ik zei dat hij toch eerst toestemming van mijn ouders moest hebben. Enfin, toen hij toestemming vroeg en kreeg, togen we gedrieën op pad. We kochten kaartjes op Station Meester-Cornelis, stapten in en de trein vertrok even later richting Semarang. In Semarang werden we opgewacht door meisjelief die ons per dokar naar

 Share / Save

- Welkom
- E-mail
- Gastenboek
- Aanbeveling
- Links
-  [VERHAAL](#)

Kopen

- Luisterboeken
- Boeken
- DVD's

- Copyright
- Disclaimer
- Statistieken

Zoeken

 Hele inhoud

Bezoekers 01-01-2008

1220836 Bezoekers
6 Bezoekers online

TopArtikelen

Top 10 gelezen

- Het Jappenkamp
- Stamreeks Schouten
- 22 verhalen in P
- Deel 6
- Deel 1
- Deel 5
- De stille kracht
- Goena Goena
- Semarang 1b
- Kantijl en de tijger

Laatste 3 toegevoegd

- De Atjeh knoop
- Poncke Princen
- Indische luisterboeken
- kopen 2

haar huis begeleidde. Daar maakten we kennis met de hele Chinese familie. Pa, Ma en nog drie kinderen. We werden onthaald op een heerlijke maaltijd en na afloop werd ons de slaapruijnte gewezen. Het was de kamer van ♡meisjelief♡. In een hoek stond een bed - geen bal♡h-bal♡h maar een echt bed - met daaroverheen de klamboe. Ergens tegen de muur stond een soort dressoir met een spiegel en twee stoelen. Meer stond er niet. Wij kregen de ♡weelde♡ van een tikar en een hoofdkussen en daar moesten we het maar mee doen. Het huis was ook niet overdadig groot maar ruim voldoende om het gezin te herbergen. Pa en Ma hadden een eigen kamer en een andere kamer was bestemd voor de drie andere broers en zuster. Natuurlijk was er een dapoer bij, een mandikamer en de goedang. Aan de voorkant bevond zich de veranda, met een groene, houten omheining, waarvan de verf al begon af te bladderen. In het midden was een opening waar een houten trap tegenaan stond, die naar een grindpad leidde en zo aansloot op de grote weg. De grote weg was niet meer dan een breed pad, geplaveid met klei. Dit alles werd afgebakend door een grote tuin.

Toen we klaar waren met het inrichten van ons tamping, dat alleen maar het uitrollen van de tikar was, werden we door de heer des huizes uitgenodigd om op de veranda te komen. Hij gaf ons uitleg over de omgeving. Toen hij daarmee klaar was werden de dominokaarten tevoorschijn gehaald en werd er een spelletje pentol (domino) gespeeld. Het werd als snel donker, dus werden de lampoe pelita aangestoken. Ook de obat njamoek kwam tevoorschijn, werd op een fles gelegd en aangestoken. Rond een uur of tien hielden we het voor gezien in doken de tikar op. Ondanks de dunne tikar op de harde vloer heb ik toch nog redelijk geslapen.

Het was nog vrij vroeg in de morgen, toen ik wakker werd door de bedoek. De bedoek is een grote zware trom die precies om vijf uur wordt geroerd, om de islamieten op te roepen voor het gebed. Nou ja, dan maar opstaan want slapen kon ik toch niet meer. Snel naar de mandikamer om me op te frissen. Gelukkig sliep de hele meute nog, of deed alsof, dus kon ik op m♡n dooie gemak mandi♡en. Het gaf me trouwens de gelegenheid om de omgeving in alle rust te bekijken. Een grote kebon met achter in een paar klapperbomen en veel pisangbomen. Enkele pisangbomen droegen al bijna gele tandoeks (trossen) Ook lagen bij de klapperbomen een aantal klappers op de grond. Het huis was gebouwd van steen met gent♡ng (dakpannen) op het dak. Dus zo arm waren ze ook weer niet. Rond een uur of zeven werd ik door Ma naar binnen geroepen voor de sarapan (ontbijt). Dat bestond uit koppie toebroek, ketan item, sinkong reboes en nasi. Kortom, het was een lekker ontbijt.

Rond een uur of tien, iedereen was klaar met sarapan, zaten we weer op de veranda genoeglijk een kaartje pentol te spelen, toen in de verte de tong-tong werd geroerd. Tussendoor hoorde je het snerpande geroep: ♡bersiap!♡. Eigenlijk betekent het niets anders als: Houdt je gereed!. Even later stroomde de tuin vol met mannen, gewapend met goloks (kapmessen) en bamboe roentjings. Onze vrolijke stemming sloeg in een keer om bij het zien van al die vertrokken, grimmige gezichten. Dat voorspelde niet veel goeds! Onze gastheer trad de leider tegemoet en vroeg hem: ♡Maoe apa?♡ (Wat is de bedoeling) De leider zei: ♡Ada orang belanda disini!♡ Dat er hier een blanda was en wees met zijn bamboe roentjing naar mij, ♡dia haroes ikoet!♡. Ze hadden de opdracht alle belanda♡s te arresteren! Toen zei onze gastheer: ♡Belanda?, ik denk dat je je vergist!♡ Maar ondanks alle protesten moest ik mee met de meute! Ik heb toen wat kleding en de tikar meegenomen en ben met ze meegegaan. Tussen hen in werd ik aangespoord om sneller te lopen, gevolgd door een prik met de bamboe roentjing. We werden in een vrachtwagen geladen en afgevoerd naar een politiepost in het centrum van Semarang. Daar hebben we een tijd gewacht en uiteindelijk werden we weer op vrachtwagens geladen en ergens naar toe gebracht. Later bleek het de Boeloe-gevangenis te zijn. Bij de poort werden we uit de vrachtwagens gejaagd en zo de gevangenis in gedirigeerd. Onze groep werd de eerste cel links na de tweede muur, letterlijk ingeschot. De overigen werden verdeeld over de overgebleven leegstaande cellen. Daar zaten we dan! Met ongeveer vijftig man in een cel gepropt, die bestemd was voor twintig man! Maar we leefden nog!

Creatie datum : 12/06/2009 @ 22:58
Laatste wijziging : 13/11/2010 @ 11:57
Categorie : Kuin, Herbert
Pagina gelezen 9851 keren


[Print preview](#)

[Print deze pagina](#)

Reacties op dit verhaal

Reacties op dit verhaal

Er heeft nog niemand gereageerd.



Boven

Copyright ♡ 2008-2012

Niets op deze site mag worden gekopieerd of gebruikt, tenzij hiervoor uitdrukkelijke toestemming van de Webmaster en eventuele derde rechthebbenden is verkregen.

Powered by SUPPLY



2004-2007

CeCILL Free Licence